

Ziua Ispășirii

***Versetele cheie: "În ziua a zecea a lunii a șaptea să vă lepădați de voi înșivă și să nu faceți nicio lucrare... Pentru că în această zi se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățați. Atunci, înaintea Domnului, veți fi curați de toate păcatele voastre."
Leviticul 16:29-30***

***Scriptură selectată:
Leviticul 16:2-9 și 11-19 și 27-34***

Lecția de astăzi se referă la serviciile Tabernacolului care se desfășurau în Ziua Ispășirii anuale a lui Israel, așa cum este consemnat în capitolul 16 din Levitic. Acest serviciu foarte important avea loc în a zecea zi a lunii a șaptea a anului religios evreiesc. Era considerată cea mai solemnă ocazie din întregul an, ziua în care marele preot intra în Locul Preasfânt - cel mai interior compartiment al Cortului - pentru a face ispășire pentru păcatele națiunii. Pentru a efectua serviciile din această zi specială, marele preot, Aaron, nu era îmbrăcat în obișnuitele sale

"veșminte de slavă și frumusețe", , ci în veșminte de sacrificiu, care erau din in alb. Exodul 28:2-39; Leviticul 16:4

Aaron a fost instruit să procure un taur și un țap pentru sacrificiile de ispășire. Vițelul era procurat de Aaron însuși și urma să fie sacrificat în curtea Cortului ca jertfă de ispășire pentru el și pentru casa lui. Grăsimea taurului urma să fie arsă pe Altarul de aramă. Din cauza cantității mari de grăsime a unui taur, acesta trebuie să fi ars cu furie și să fi produs un nor dens de fum care se ridica în văzul celor de afară. Leviticul 16:3, 5-6 și 25

Aaron trebuia apoi să umple o căldare cu cărbuni aprinși luați din focul de pe Altarul de aramă și să o aducă, împreună cu tămâie dulce, în Sfânta Sfintelor, primul compartiment al Cortului. Cădelnița trebuia așezată deasupra Altarului de Aur și tămâia presărată pe ea pentru a produce un fum de parfum dulce, care pătrundea dincolo de al doilea vâl, în Sfânta Sfintelor. După ce acest lucru a fost efectuat cu meticulozitate, Aaron putea intra în siguranță în Locul Preasfânt și proceda la actul final de ispășire. Acolo trebuia să stropească sângele taurului deasupra și în fața capacului milei. versetele 12-14

În afara Tabernacolului, dincolo de tabăra care îl înconjura, trebuia să fie un alt foc. Acolo urmau să fie arse părțile josnice ale taurului - pielea, carnea și bălegarul. Această scenă era deschisă vederii tuturor israeliților tabărați în jurul Cortului și o deosebea clar de celelalte ritualuri de sacrificare din Ziua Ispășirii, care erau ascunse de perdelele de in care înconjurau curtea Cortului și de natura închisă a Sfântului și Preasfântului. Astfel s-a încheiat jertfa taurului. versetul 27

Apoi a fost adus țapul pentru jertfa de ispășire. Aceasta trebuia să fie luată din rândul poporului lui Israel în acest scop și prezentată înaintea Domnului la ușa Cortului. Capra Domnului a fost ucisă în curtea Tabernacolului, iar sângele ei a fost adus în Locul Preasfânt și stropit în același mod în care se făcuse cu sângele taurului. Pielea, carnea și bălegarul său erau arse în afara taberei lui Israel. versetele 15 și 27

Pavel a scris că "Aceste lucruri li s-au întâmplat lor (israeliților). ca exemple pentru noi. Ele au fost scrise pentru a ne avertiza pe noi, cei care trăim la sfârșitul veacului.." Ele au fost o "umbră, o avanpremieră slabă a lucrurilor bune care vor veni" și a unor

"sacrificii mai bune", centrate în Isus. 1 Corinteni 10:11; Evrei 10:1; 9:23